

ДЖАНИ РОДАРИ ТАНЦЪТ НА МЕЧКАТА

Превод от италиански: Велимира Костова-Върлакова, 2014

chitanka.info

Мечокът Боро бе уловен, когато още не умееше да се справя сам, извън бърлогата на своите родители. Беше продаден на собственика на конен цирк, който го повери на дресьор, за да го обучи да танцува. Знаете ли как се учи една мечка да танцува? Това е жестока работа. На земята се разстилат живи въглени, животното се принуждава да ходи по тях, а наблизо някой свири на гайда или на кавал. След два-три опита, щом чуе кавала или гайдата, мечката си спомня за жаравата, която я е опарила, започва да се вълнува, да подскача ту на една, ту на друга лапа, все едно че отново ѝ пари под краката. Този танц е тъй комичен, че никой зрител не може да сдържи смеха си.

След края на номера отвеждаха Боро в клетката му. На дясната задна лапа му бяха запоили желязна верига и не я сваляха нито денем, нито нощем. Веднъж в същия цирк Боро срещна стария мечок по име Руби, уловен като възрастен. Той беше прекарал много години в плен, но не бе забравил волните гори, които Боро бе зърнал едва-едва в детството си.

— Дърветата се издигат над главата ти, снегът скърца под лапите ти, а през пролетта водите носят с трясък ледовете надолу към долините: вдигаш нос и милион опияняващи аромати нахлуват в стомаха ти — разказваше Руби на младия си приятел спомените от свободата.

— Какво представляват опияняващите аромати? — попита Боро, тъй като не бе чувал за тях.

— Клетки Боро, ти никога не си изпитал щастието. Аз съм вече твърде стар, за да се опитам да бягам — добави Руби, — но ти си млад и силен. Защо не си тръгнеш?!

Те си говореха често за този проект и веднъж, когато циркът се беше установил в планински град току до края на гората, Боро реши да се опита да избяга. Дресьорът го изведе от клетката и го остави в средата на арената, Боро се огледа, за да вкуси за последен път аплодисментите на публиката, после, все едно че нищо не се е случило, тръгна към изхода. Зрителите се смееха, но смехът им скоро премина във вик на ужас, когато видяха, че Боро вървеше решително право срещу тях, като че ли не ги виждаше. Тълпата се разтвори и го пусна да мине, той бе почти достигнал изхода, вече втвърдяваше стъпката, за да премине в бяг, когато чу зад гърба си звуците на гайда и кавал.

Невидима ръка стисна Боро за гърлото и го повлече неудържимо назад. Почти без да забележи, той се спря, краката му се раздвижиха на място в тромавата стъпка на мечия танц.

Боро танцуваше, а зрителите се завръщаха на местата си, макар и все още с подозрение. По време на танца Боро виждаше заснежени простори, гори, потоци, усещаше аромата, за който старият Руби му бе разказал. Сърцето му напираше страстно към свободата, ала краката му се вдигаха и отпускаха на място, омагьосани в ритъма на мелодията. Когато музиката замлъкна, Боро остана неподвижен за известно време. После падна на земята като ударен от мълния. Пленничеството го бе убило.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.